

Működésben a híd-daru

Az igazgatósági épületből a légtalmi iroda ablaka is a kikötőre néz. A kereskedelmi medencében fodros hullámok szöknek a partok felé. Daruk nyújtogatják hosszú karjaikat és ház nagyságú ládákat emelnek a hajók gyomrába. A polip-markoló is kiharap egy darabot a vörösbarna vasérc-hegyből.

A kikötő úgy nyújtózik az ezer katasztrális holdon, mint egy kamasz óriás.

— Itt az igazgatósági épület helyén 1944-ben egy hatalmas készáru-raktár állott. Amott húzódtott az F-1-es raktár épülete — mutatja Paulovics József légtalmi anyagfelelős, aki három évtizede dolgozik itt és úgy ismeri a kikötőt, mint jó gazda a kertjét.

1944-ről beszél...

— Április harmadika, vagy negyedike volt, szép napsütéses délelőtt, olyan mint a mai. Riadót fújtak itt Csepelen is. Nem vette komolyan senki. A tizenégy emeletes gabona tárház alatti bombabiztos pincét ki sem nyitották. Minek — mondták többen. — úgy is lefujják nyomban a légiveszélyt. Egyszerre csak ezüstösen csillogó bombázó-kötélékek húztak el Csepel felett. Kioldották bombájukat. Mi beugrottunk a porta melletti légtalmi árokba. Úgy hullott a bomba, mint a záporosó. Meg-

BUDAPEST

tengere

bomba robbant a gabonatarház tizedik emeletén.

— Az akkori légósok, akiket már a katonaságtól is kiszuperáltak, fejvesztetten rohngáltak a szikracsapókkal, amikor égett a fél kikötő.

Ma pedig...?

— Ma? Ugyan... — néz rám egy kicsit rosszalóan Paulovics elvtárs. — Hiszen olyan légtalmi szervezete van a Nemzeti Szabadkikötőnek és olyan anyagi felszerelése, hogy ilyen még soha.

— Ezt már csak tudom, én vagyok az anyagi felelős — tette hozzá. Szóval megvan itt minden, amit a modern légtalom megkövetel.

— És a kiképzés?

A kiváló légtalmi törzsparancsnok, Major László hivatalos ügyben Mohácsra utazott. Úgy mondják, a törzsparancsnoki gárda is jól tájékozott és amit tőlük tudunk meg, az olyan, mintha Major elvtárs személyesen mondaná el.

A szabadkikötő légtalmistái bizony nem szűkölködnek a kiképzési eredményekben. Képesalbumokban sok-sok felvételt őriznek és a táblákon is megörökítették sikereik jelentősebb

állomásait. Arról a díszoklevélről nem is beszélve, amelyet parancsnoki állomány kapott a elmúlt évben végzett kivál munkájáért.

Ezévben újból gazdagodta eredményekkel, no meg jó tapasztalatokkal is.

Az évváró nagygyakorlat

várakozáson felül jól sikerült. Az egyes mozzanatokot még a fotóriporter is lefényképezte. A gyakorlat közben volt a feladatok sorában tüzeset, vonatkiskilás, elsősegélynyújtás, világítás, vágány- és úttest helyreállítás. De volt fertőzött terület sugármentesítése is. A rajok versenyeztek egymással a feladatok sikeres végrehajtásáért. A serlegeket a vegyvédelmi és a egészségügyi egység nyerte el. A figyelő-egység pedig dícsér oklevelet kapott. A legjobb légtalmistákat pedig különböző ajándéktárgyakkal jutalmazták meg és azóta is a legjobbak között emlegetik Légvári Sebestyén, Hídvégi Zsigmond és Molnár Antal nevét.

Dr. Csikós István, Salamo Ernő és Paulovics József, a parancsnoki állomány tagjai Major László törzsparancsnokkal együtt büszkék arra, hogy

kikötő

légtalmi kiképzésben tíz éve ők haladnak az élen.

Készenléti tűzoltó-hajó siklik a partfal mellett. A tűzoltók éberrel figyelik a raktárakat, nehogy véletlenül...

A 32 ezer tonnás gabonátárház a gabonaömllesztés és a 4 hektárnyi nyílt rakodó-terület bizony gondot okoz a tűzoltóknak, vigyázni kell minden mozzanatra.

A kikötő úgy mozog, mint egy automata.

Nyoma sincs

itt már a második világháború pusztításainak. Pedig 1945-ben az anyagi kárt negyven millió aranypengőre becsülték.

Günczer József igazgatóhelyettes a hétköznapi élet „apróságait” is bemutatja.

— Nálunk nincs titok, mindent meg lehet nézni!

Igy mondták ezt a napokban néhány amerikai vendégnek is, akik kényszeredett mosollyal meghívták a kikötő vezetőit az Egyesült Államokba, de nyomban azt is hozzá tették, hogy náluk a kikötőket nem lehet meglátogatni.

Bárki megnézheti, amint a gabonátárházban a szivó elevátor ömleszt a gabonát. Mint valami bőszejű csatornából a víz, úgy ömlik itt a gabona a hajók belsejébe. Az elevátor napi teljesítménye 1600 tonna.

Amerre csak nézünk, mindehütt teherautókat, traktorokat, ládába csomagolt exportárúkat, Diesel-vontatású vasúti szerelvényeket látunk.

Tengeri kikötő lett Budapest

A Duna partján a MAHART Nemzeti és Szabadkikötő a főváros szívéből alig néhány kilométernyire van. Ez Magyarország és Közép-Európa legnagyobb áruforgalmi gócpontja.

A hajók be- és kirakodását már teljesen gépesítették. A héttonnás híd-darut 1954-ben helyezték üzembe. Az öreg gőzmozdonyokat pedig Diesel tolatómozdonyokkal cserélték ki.

A kikötő egy külön kis város, amelynek védelme adott esetben a jól képzett légtalmistákra hárul. Külön világ ez. A délkelet-európai államokat és Közép-Európát összekötő szállítási útvonalak egyike Budapest kikötőn vezet keresztül,

Búcsú a „Debrecen”-től, amelynek nyomában már ott a „Badacsony”

így azután igen előnyösen bekapcsolható a nemzetközi áruforgalomba. A magyar Duna-tengerjáró hajók innen indulnak a közeli országokba, közvetlen összeköttetést teremtenek Magyarország, Egyiptom, Szíria, Törökország és Görögország között. Jelenleg 9 magyar tengerjáró hajózik a tengeren.

A kikötőben most is találunk nagyobb építkezéseket. A 3000 vagonos tranzit-raktárt korszerű hűtőberendezésekkel, elektromos darukkal 1961-ben adják át az üzemnek.

A kikötőhöz jelenleg három medence tartozik a Punkto-Franco, a kereskedelmi és a petróleum-medencék. A távlati

tervek további hét medence építését irányozzák elő.

A rakodó-part mellett megállunk még néhány pillanatra. Hajó kürtől, uszályok fordulnak a daruk alá, vasúti szerelvények kerekerei csattognak.

Útra kész a Debrecen tengerjáró

Még néhány perc és felszedi a horgonyt, megindul a Fekete-tenger felé. Mögötte pedig már ott áll a „Badacsony”, hogy a „Debrecen” után majd a part mellé simulhasson.

Kísérőnk ismerik a „Debrecen” személyzetét. Molnár elvtárs fel is kiált a fedélzetre.

— Hová, háová fiúk?

Egy barna matróz szája mellé emeli kezét. Szavait majd elkapdossa a szél.

— Isztambul, Izmir, Latacia, Beyruth, Port-Said — halljuk a parton.

Azt már a rakodón mondják el, hogy a hajó gyógyszert, műszert, telefont, cipőt és olajos magvakat szállít a Közel-Keletnek.

Csörög a lánc. A „vasmacska” lassan kiemelkedik a vízből és a lomha hajótest megmozdul. A hajókürt belehasít a meleg-től rezgő levegőbe. Mintha köszönne, búcsúzna, hogy „vizszontlításra három hónap múlva!”

A hajósok hozzátartozói és a kikötő légtalmistái integetnek, még egyszer odakiáltják.

— Jó utat, fiúk, sok szerencsét!

— Vigyázzatok mindenre! — hangzik a válasz a fedélzetről. A légtalmisták pedig jól tudják, hogy mit jelent ez.

Barátaink bíznak bennük.

Neff István
Novotta Ferenc felvételei